

Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xx. xxx 2019 om ændring af forskellige landstingslove og Inatsisartutlove vedrørende skatter og afgifter samt overførselsindkomster**Svarnotat**

(Naalakkersuisoq for Finanser og Nordisk Samarbejde)

2. behandling

Finans- og Skatteudvalget har afgivet betænkning over dette lovforslag.

Finans- og Skatteudvalget har i betænkningen til 2. behandlingen bedt Naalakkersuisut fremsætte et ændringsforslag, der indebærer, at der alene fremover skal foretages en satstilpasning af førtids- og alderspensionerne, mens de indtægter, som skulle finansiere de heraf følgende merudgifter, skal udgå.

Det af Naalakkersuisut oprindeligt fremsatte lovforslag er økonomisk afbalanceret, således at forslaget genererer et mindre merprovenu. Som det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger er dette merprovenu tiltænkt anvendt til at finansiere satsreguleringen af en række yderligere overførselsindkomster i finanslovsforslaget for 2020. Hermed vil lovforslaget hverken forbedre eller forværre de offentlige finanser på langt sigt.

Udvalgets ønskede ændringsforslag vil medføre, at loven ikke længere giver et provenu til landskassen på anslået 28,0 mio. kr. over den 4-årige finanslovsperiode 2020-2023, men derimod forværre det 4-årige resultat med anslået samlet 21,1 mio. kr. Dette er en forværring på 49,1 mio. kr. i forhold til lovforslaget. Der kan være en vis usikkerhed forbundet med disse tal, særligt for så vidt angår de sidste budgetoverslagsår, men det ændrer ikke ved det overordnede billede. Som det fremgår af de almindelige bemærkninger er disse merindtægter på forhånd var udset at indgå til at finansiere en fremtidig satsregulering af overførselsindkomster, som ikke er omfattet af nærværende forslag, men forventes at blive justeret med satstilpasningsprocenten ved Forslag til Finanslov for 2020. Det er på nuværende tidspunkt uklart, hvorvidt der vil kunne findes en anden finansiering til et sådant fremtidigt tiltag.

Med det af udvalget ønskede ændringsforslag vil lovforslaget således ikke længere være i balance. Udvalget lægger med andre ord op til, at en række overførselsindkomster skal stige løbende i takt med inflationen, mens de indtægter, som skal finansiere dette langsomt udhules. Herved vil vores samfunds økonomiske holdbarhedsproblemer blive yderligere løbende forstærket, og vi vil derved lade vores efterkommere betale for vores egen velfærd. Det skal i denne forbindelse mindes om, at Økonomisk Råd i sin seneste rapport fra september 2018 viser, at samfundets økonomiske

holdbarhedsproblemer over de næste 15-20 år endnu er langt fra at være løst. På trods af de gode konjunkturer her og nu er der således ikke grundlag for at øge de offentlige udgifter.

Naalakkersuisut vil derfor foreslå, at 3. behandlingen af nærværende lovforslag udskydes til EM2019. Det vil herefter være op til partierne, som indgår i finanslovsforhandlingerne, at komme med forslag til, hvorledes forslaget kan finansieres. Såfremt der ikke kan skabes opbakning bag en finansiering samtidig med at balancen imellem landskassens udgifter og indtægter opretholdes ser Naalakkersuisut ikke grundlag for at opretholde lovforslaget.

Der synes under den indeværende samling generelt at være en stor villighed til at øge de offentlige udgifter. Det gælder dette forslag såvel som flere andre. Men der er til gengæld uvilje mod at pege på, hvor pengene skal komme fra. Dog synes der generelt at være enighed om, at skatter og afgifter skal holdes i ro. Men hvis skatter og afgifter ikke må stige eller blot holdes konstante skal der gennemføres konkrete besparelser for at finansiere nye tiltag. Her savner Naalakkersuisut, at der bliver taget et reelt politisk medansvar. Alt for ofte og således også i denne sag viger partierne i Inatsisartut og dets udvalg tilbage fra at pege på konkrete besparelsesmuligheder.

Nogle gange lyder det, at der skal ske besparelser på den alt for store administration. Naalakkersuisut ønsker også, at landets administrationen reduceres i omfang, samtidig med at den offentlige service ikke mindst over for landets svageste ikke må blive svækket. Men hvor i administrationen ønsker partierne konkret, at der skal spares? Er det på det sociale område, på boligområdet, på servicen på skatteområdet eller på sundhedsområdet, for blot at nævne nogle eksempler. Inatsisartut er nødt til at tage et medansvar for, hvor besparelserne skal ske.

Det er i denne forbindelse relevant at minde om, at der i Finansloven for 2019 på hovedkonto 20.11.51 Effekter af Reformtiltag allerede er afsat 105 mio. kr. i besparelser fordelt over årene 2020-2022. Der er allerede budgetteret med udgifter svarende til disse besparelser, som skal søges gennemført ved effektiviseringer i løbet af perioden. Det vil ikke være en ansvarlig økonomisk kurs blot at lægge yderligere udgifter ind i finanslovene med forventning om, at også disse udgifter kan finansieres ved ukonkrete besparelser.

Naalakkersuisut finder, at det er nødvendigt, at Inatsisartut og Naalakkersuisut sammen finder tilbage til en sund økonomisk og politisk ansvarlighed, som nødvendigvis må bygge på en kontrolleret udgiftsvækst i den offentlige sektor, og hvor enkeltstående udgiftskrævende forslag ikke blot vedtages uden nødvendig skelen til den overordnede økonomiske situation.

Det er nødvendigt, at ikke mindst Finans- og Skatteudvalget bistår og hjælper Naalakkersuisut i denne opgave, såfremt den skal have en chance for at lykkes.

Med disse bemærkninger skal jeg på Naalakkersuisuts vegne indstille, at 3. behandlingen af nærværende lovforslag udsættes til efterårssamlingen 2019, således at partierne under finanslovsforhandlingerne kan drøfte, hvorledes ændringsforslaget kan finansieres i en naturlig sammenhæng med prioriteringen af øvrige tiltag.